विक्रजयमाह तुणेतित्रिभिः सिवतुःसकाशात्समादधत्उद्दीपितवान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वायुजयमाह अतीवेतिद्वाभ्यां पुष्पेषुक्षीणोंशोझिटितिवायुनाआपूर्यतइत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्मपाकादि

तृणमुष्टिंसमादायसवितुस्तंसमाद्यत्॥अथप्रञ्वलितस्तत्रसहसाहव्यवाहनः॥ १३॥तद्दुततमंदृखाविस्मिताहमिहागता॥ अन्यचतस्मिन्सुमहदाश्रर्यल क्षितंमया॥१४॥यद्भिमिषसंस्पश्यनैवासौद्त्यतेश्वभे॥छंदेनचोद्कंतस्यवहत्यावर्जितंद्वतं॥१५॥अतीवचान्यत्सुमहदाश्चर्यदृष्टवत्यहं॥यत्सपुष्पाण्युपा दायहस्ताभ्यांमसदेशनैः॥ १६॥ स्यमानानिपाणिभ्यांतेनपुष्पाणिनान्यथा ॥ भूयएवसुगंधीनित्हिषतानिभवंतिहि॥ एतान्यद्भुतिलंगानिहस्त्राहंद्भुतमागता ॥ १ ७॥ बृहद्श्वउवाच दमयंतीतुतच्छुत्वापुण्यश्लोकस्यचेष्टितं ॥ अमन्यतनलंत्रामंकर्मचेष्टाभिस्चितं ॥ १८॥ साशंकमानाभर्तारंबाहुकंपुनरिंगि तैः॥केशिनींश्लक्ष्णयावाचारुदंतीपुनरववात् ॥ १९॥पुनर्गच्छप्रमत्तस्यवाहुकस्योपसंस्कृतं ॥महानसोच्छितंमांसमानयस्वेहभाविनि॥२०॥सागत्वा बाहुकस्याग्रेतन्मांसमपरुष्यच॥अत्युष्णमेवत्वरितातत्सणात्रियकारिणी॥ २१॥दमयंत्यैततःत्रादात्केशिनीकुरुनंदन॥सोचितानलसिद्धस्यमांसस्यव हुशःपुरा॥ २२॥ प्राप्यमत्वानलंसूतंप्राक्रोशद्भशदुःखिता॥ वैक्कव्यंपरमंगत्वाप्रक्षाल्यचमुखंततः॥२३॥ मिथुनंप्रेषयामासकेशिन्यासहभारत॥ इंद्रसेनां सहभात्रासमभिज्ञायबाहुकः॥ २४॥ अभिद्रुत्यततोराजापरिष्वज्यांकमानयत्॥ बाहुकस्तुसमासायसुतौसुरसुतोपंमौ॥ २५॥ भ्रशंदुःखपरीतात्मासुखरं प्ररुरोद्ह॥ नैषधोद्शीयत्वातुविकारमस्कृतदा॥ उत्सृज्यसहसापुत्रौकेशिनीमिद्मब्वीन्॥ २६॥ इदंचसद्शंभद्रेमिथुनंममपुत्रयोः॥ अतोद्दृष्ट्रीवसहसा बाष्पमुत्सृष्टवानहं ॥ २०॥ बहुशःसंपतंतींत्वांजनःशंकेतदोषतः ॥ वयंचदेशातिथयोगच्छभद्रेयथासुखं॥ २८॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि नलोपांख्यानपर्वणिकन्यापुत्रदर्शनेपंचसमतितमोऽध्यायः॥ ७५॥ ॥७॥ ॥७॥ बृहद्श्वउवाच सर्वविकारंदृखातुपुण्यश्लोकस्यधीमतः॥आग त्यकेशिनीसर्वेदमयंत्यैन्यवेदयत्॥ १ ॥दमयंतीततोभूयःप्रेषयामासकेशिनीं ॥ मातुःसकाशंदुःखार्त्तानलदर्शनकांक्षया॥ २॥परीक्षितोमेबहुशोबाहुको नलशंकया॥ रूपेमेसंशयस्वेकःस्वयमिच्छामिवेदितुं॥ ३॥ सवाप्रवेश्यतांमातमीवानुज्ञातुमईसि॥ विदितंवाथवाज्ञातंपितुर्मेसंविधीयतां॥ ४॥